

Rammebiltreffet 2014

Hurdalsjøen

BMW 335.

Årets rammebiltreff var det syvende i rekken og ble arrangert på Hurdalsjøen hotel. Langt inne i de dype skoger ved Hurdal. (En liten kommune med 3000 innbyggere, og litt flere grantrær ...)

Programmet var lagt opp av vertskapet Eidskrem og bød på en serie høydepunkter. Dessverre var ikke været helt topp – noe Anders Bronken tørt bemerket, da han kom i sin flotte 220 coupé: "Ja, jeg har jo en åpen bil også – men den er aldri med på MB-treff, for da regner det alltid!"

Ellers kom noen ekstra nysgjerrige på besøk (dagstur); vi nevner i fleng Sven-Olav Szallies m/sønn på 16 år og 194 cm over havet ... Disse to bemannet servicebilen og

fikk litt å gjøre etter hvert. Og så kom innehaveren av en 170 H under restaurering, den kjente husbygger Svein Ekornrød fra Skien, som hadde lyst til å se Classic Autoservice på Minnesund, men som forlot

En samling 2CV'er var også på tur...

En vakker bukett!

Bjorn's G.'s 300 har original platespiller!
(Foto red.)

oss søndag til fordel for en Odd-kamp i nærområdet hjemme.

Ankomst fredag var en kurant sak for samtlige deltakere: Ingen problemer i det hele tatt, bortsett fra en endeløs kø gjennom Oslo for dem som kom derfra (ekteparet Seines brukte 2,5 time fra Heggedal til hotellet!)

Denne gang var det åpnet for andre merker enn MB, uten at det fikk stor betydning: Vi registrerte imidlertid en flott BMW 335, tilhørende Per Viberg,

*Bjørn G. Inspiserer Per Vibergs
BMW 335.*

Denne gang var det åpnet for andre merker enn MB, uten at det fikk stor betydning.

som i sin tid ble restaurert på Classic Autoservice. Samme Viberg disponerer også en flott Benz, hentet fra Australia, men den får vi ha til gode! BMW'en ble importert til Norge (den tyske ambassaden) rett før krigen, og utgjør nå én av kun seks slike vogner på verdensbasis (av et opprinnelig opplag på 60 biler er det den eneste som nå ikke er på tyske skilte). Bilen var (selvsagt) i tysk tjeneste under krigen og ble etterpå solgt til fotograf Mittet. Den kan derfor nytes i original tapning på flere av hans postkort fra Norge. Gjenfunnet i Nord-Norge og møysommelig restaurert.

*Kortesjen på vei fra Hurdal til Classic Autoservice på Minnesund.
(Foto, red.)*

*Filler'n, denne Buick'en er større enn pappas heckfloss...
(Foto red.)*

Lørdag var det avgang fra hotellet til Classic Autoservice. Der fulgte en guidet tur i lokalene som inneholdt biler av svært høy standard! (En rekke prosjekter under restaurering, en del ferdig restaurerte på lager og en masse fine deler.) Kienle, sleng deg i veggen! Vi har det jo her i Norge også! De besøkende var dypt imponert over standarden.

Hva koster en slik restaurering? Vi fikk et priseksempel fra én av de rimeligere vognene – uten mye ekstra arbeid – på ca. 500 k... Det krever at man enten har et

nært forhold til bilen som restaureres ("fars gamle bil"), eller at modellen er så sjelden at jobben er verdt pengene (som nevnte BMW).

Nå var det ikke alle våre biler som startet like friskt på lørdag morgen som de ankom på fredag (Lars Johannessens 220 hadde fått knekk på en bensinledning, men det løste han selv etter hvert).

Etter Classic Autoservice dro vi til Minne gårdskafé, og fikk

Utsikt over Eidsvold.

Anders Bronkens 220 Cp.

Fra Minne gårdskafé..

Stopp på Minnesund.

Og neste år sees vi kanskje på Løten et sted?
Uten regn, Anders?

servert en lunsj av kortreist mat. Den smakte ypperlig. Så var det tilbake på hotellet til middag og tullprat og skryt. Søndag hadde været lettet

noe – og vi dro i vei til Eidsvoldsbygningen. Nettopp restaurert til 200 års jubileet – med en mengde friske detaljer og egen guide. Tenk at tapetmønstrene var trykket i tolv operasjoner

(bordene) for å få fargene riktige! Jaja, de hadde jo god tid i gamle dager.. På forsiden av bygningen kunne man ta bilde av seg

selv i det berømte maleriet fra Eidsvold – riktignok var bildet en svindel som ble komponert 80 år etter begivenheten (med 60 manglende Eidsvoldsmenn) – men det er jo kjent, da!

Etter besøket her var treffet til ende, og vi dro hver til vårt. Dvs. vi fulgte

etter treffets eldste bil – familien Tveitans teglstenrøde 230 gjennom motorveiens utfordringer inn til Oslos beste vestkant – da bilen inneholdt fire personer og ikke hadde bagasjeplass igjen ... Hadde man ikke bagasje i 1938?

Etter å ha hørt på Kjetils syting om hvor dårlig bilen gikk, må vi si oss helt uenig! Den lå i 80 og 90 hele veien – og det er jaggu bra til å være så gammel! (Ja, bilen altså – ikke sjåføren!)

Cadillac – nydelig!

